

פרוטוקול מס' 1
מישיבת ועדת הכנסת ביום
ב', 17 חסון תשי"ב -
5.11.1951, בשעה 8.45.

משתתפים:

- ד. בר-רב-האי
- ס. נורוק
- ע. סיטון
- ח. לנדו
- פ. רוזן
- ב. אזניה
- ה. ברנר
- ז. שפירא
- ז. שפר
- ע. איכילוב
- ש. בנה
- ש. גרידי
- מ. וילנר
- ס. א. אלזועבי
- ק. כהנא
- ח. ס. ח'ניפס
- ח. רובין
- י. אורי
- ב. בר-הירדה

נעדרים:

- ב. אידלסון
- א. דימלט
- ש. לורנץ

מוזמנים:

- מר שקי
- ס. רוזני - מזכיר הכנסת

סדר היום:

- א. בחירת יושב-ראש הועדה
- ב. הצעות לסדר-היום

ס. רוזני:

יושב-ראש הכנסת מבקש את סליחת הועדה על שלא יכל היה לבוא, ואני פותח בשם את הישיבה. תפקידי הוא רק לשמוע הצעות לבחירת יושב-ראש הועדה.

ז. שפר:

אני מציע בתור יושב-ראש ועדת הכנסת את חבר הכנסת דוד בר-רב-האי.

ס. רוזני:

באין הצעות אחרות אני קובע שחבר הכנסת ד. בר-רב-האי נבחר בתור יושב-ראש ועדת הכנסת, ואני מוסר לו את הנהלת הישיבה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אני מודה בעד הבחירה.

אני רוצה להזכיר לחברי פעדת הכנסת שהישיבות הרגילות של הועדה מתקיימות ביום ג' בשעה 8.30 בבוקר. במקרה שמועד זה מתנגש במועד ישיבתה של ועדה אחרת - הרי ועדת הכנסת קודמת לכל יתר הועדות והן תצטרכנה לקבוע את מועד ישיבותיהן על פיה. מועד הישיבה אינו חל כמובן על שבוע זה.

עלי להביא לידיעת חברי הועדה את הודעת המפלגה הפרוגרסיבית שבמקום חבר הכנסת י. הררי יכנס לוועדת הכנסת חבר הכנסת ס. רוזן.

על יד ועדת הכנסת היו קיימות בכנסת הראשונה שלט ועדות-מסנה קבועות; ועדת פירושים; ועדה לסדרי הבית; ועדה לעניני טכורות. ועדת פירושים הייתה ועדה סגורה שמתפקידה היה

ישיבת ועדת הכנסת
5.11.1951

היו"ר ד. בר-רב-האי:

לטעום את הערעורים של חברי הכנסת על החלטות יושב-ראש הכנסת, כי בטעת
מתן ההחלטה תוך ישיבת סליאת הכנסת לא נשמע כל ערעור. בישיבה זאת
אינני מציע לבחור את כל הערות האלו.

קיימת בעיה של תקנון. בכנסת הראשונה
היתה ועדת מטנה לעיבוד התקנון, והיא הגיעה לכלל החלטה. בינתיים
התעוררו לאור הנסיון כמה ספקות בנוגע לאותו תקנון. הצעתי היא
לבחור מחדש בוועדת-מטנה לעיני התקנון.

פ. רוזן:

היום אנו מנהלים את הכנסת לפי תקדים
של התקנון של מועצת המדינה הזמנית.
לפי דעתי התקנון הכללי-מושלם טוב יותר מן התקנון של מועצת-המדינה-
הזמנית, ועד אשר נגיע לכלל החלטה, אני מציע ללכת לפי התקנון החדש.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אני מציע לחלק את התקנון הזה לכל חברי
הועדה ובעוד שבועיים נשוב לדבר על כך.
כטובן שאין אנו מתחייבים על-ידי-כך לקבל את ההצעה בעוד שבועיים, אלא
שאז ידעו חברי הועדה כמה מדובר.

י. בר-עבודה:

ישנן שתי ועדות שדחית בחירתן תביא
נזק: הועדה לסדרי הבית וועדת הפירושים.
אני מציע לבחור עכשיו בטתי ועדות אלו. כמו-כן אני רוצה להוסיף שבכנסת
הראשונה היתה קיימת ועדת-מטנה לעניני פניות הציבור לחברי הכנסת.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אין אנו יודעים אפילו בדיוק מה היה
מספר החברים שהשתתפו בוועדת הפירושים
בכנסת הראשונה, ובנדאי אי-אפשר כעת לבחור בחברי הועדה.

בסדר-היום של הישיבה הבאה, אפוא,

מפגן הסעיפים הבאים:

- א. בחירת הועדה לסדרי-הבית;
- ב. בחירת הועדה לעניני מטכורת;
- ג. דיון בענין ועדת הפירושים;
- ד. בחירת הועדה לפניות הציבור.

פ. רוזן:

אני רוצה שהועדה לסדרי-הבית תדון על
סדר המקומות בטליאת הכנסת. למפלגה
הפרוגרסיבית, למשל, אין מקומות, ואני רוצה שיבררו זאת.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

ישנם באולם 108 מקומות לחברי הכנסת.
אם מוציאים מכלל מספר חברי הכנסת את
יושב-ראש הכנסת ואת חברי המטלה, הרי שמספר זה צריך להיות מספיק. את
הכנסת חילקו לפי סקטורים סטנדרטים. כך יצא ללמפא"י ישנם כ-5-6 מקומות
מיותרים, לציונים הכלליים ישנו בדיוק מספר המקומות הדרוש להם, ולסיעות
אחרות לא מספיק מספר המקומות. ישנה אפשרות להזיז את כל הבית שמאלה
ולפלא את 5 המקומות הנותרים של מפא"י. ישנה אפשרות שכל סיעה בת 4
חברים לפחות תזכה בכסא אחד בשורה הראשונה. אולם יכולות להיות כמובן
עוד הצעות אחרות, ולכן אני מציע לדחות את הדיון גם בשאלה זאת.

ח. רוזין:

גם לטיעתנו חסר מקום אחד. אני מוכן
לקבל את ההצעה שהועדה לסדרי-הבית תעשה
זאת, אבל אז אני דורש שהועדה תיבחר עוד היום. אם לא - אני מציע
לפחות לבחור בוועדת אד-הוק לענין זה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אני מסכים לוועדת אד-הוק, ובהסכמת חברי
הועדה אני קובע שהחברים הנבחרים לוועדה
זו הם: חברי הכנסת בן, אזייה, א. רימלט, ס. אונגא.

י. בר-עבודה:

אני מציע להעמיד שלט שאלות נוספות
לסדר-היום:

י. בר-יהודה:

א. אם סגני-טורים רשאים להינות חברי ועדה, על-אחת-כמה-זכמה יושבי-ראש ועדות.

ב. סדר הופעות הסיעות בויכוח סיעתי.

ג. באיזה סדר יחזרו לכנסת החוקים

שבטארו תלויים ועומדים מהכנסת הראשונה,

ע. מיסון:

יש לי הצעה לסדר: עד היכן יכולות להגיע ההטמעות בישיבת הכנסת? אני מזכירה את הקריאות של סק"י אתמול: "נאצים" וכו'.

פ. וילנר:

הצעה לסדר: דרכי הכנסת אי-פתיחת מכתבים של חברי הכנסת על-ידי הצנזורה - פגיעה

בחסינות חברי הכנסת.

ח. לנדו:

אני רוצה שיתקיים דיון על תעודות חברי הכנסת שטרם הופצאו להם, ועל צורת התעודות, שהיו כתובות בשתי ספות בכנסת, הבאסונה. כפי כן אני רוצה להעיר שחברי הכנסת ברשאים אתם על תעודות נפרדות, לזעזע סמפיקה-במ'תעודה אחת, אבל דרושה החלטה על כך.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

בט ענין זה שייך לועדה לסדר-הבית.

ע. מיסון:

אני מציעה לאסור על העיסון בוועדות, כשם שאסור העיסון באולם-המליאה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אנו עוברים אפוא לדיון בשאלה שעורר חבר הכנסת בר-יהודה בקשר עם סגני-טורים.

פ. רוזן:

אני חושב שענין זה נמצא בטטכותה של ועדת החוקה.

י. שפירא:

לדעתי אין זאת שאלה מספטית. בשום חוק לא כתוב שראש המטילה איננו יכול להיות חבר ועדה או יושב-ראש ועדה, אלא זה ענין של נוהג, ואני חושב שענין כזה צריך להיות גידון בוועדת הכנסת ולא בוועדת החוקה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

ועדת הכנסת צריכה להחליט לאיזו ועדה לסטור את הדיון בשאלה מסוימת, ואני מעמיד להצבעה את ההצעה ששאלה זאת תהיה בדונה בוועדת הכנסת.

ה צ נ ע ה

- 11 - בעד הדיון בוועדת הכנסת
- 2 - בעד הדיון בוועדת החוקה

הסעיף הרעמד על סדר הירג של ועדת הכנסת

היו"ר ד. בר-רב-האי:

את הצעתו ששניה של חבר הכנסת בר-יהודה בדבר הופעת הסיעות בויכוח סיעתי, אני מציע לדחות עד לדיון בדבר התקנון בעוד שבועיים.

הצעתו השלישית של חבר הכנסת בר-יהודה בקשר לסדר שבו יוכנסו החוקים הישנים - אני מציע לכלול אותה בסדר-היום של הישיבה הנוכחית.

את הצעתה של חברת הכנסת ע. מיסון אני מציע לדחות לדיון באותו פרק של התקנון המדבר על מצמצמות.

א.ב.

ישיבת ועדת הכנסת
6.11.1951

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אשר להצעתו של חבר הכנסת וילנר - אני מציע לו להביא מקרה קונקרטי.

פ. וילנר:

קרה ששלחתי מכתב לאדם בחו"ל והוא קיבל את המכתב אחרי שהצנזורה חמכה ממנו חלקים. אין אני דורש כאן בירור בקשר למקרה זה, אולם אני רוצה להבטיח שבדברים כאלה לא יישנו. כיצד אפשר לדעת אם מכתב זה או אחר הוא של חבר הכנסת? הפגיעה במקרה הקונקרטי הזה איננה השאלה החשובה ביותר, חשוב יותר למנוע מעשים כאלה בעתיד.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אני אינני חושב שצריך לכלול עניין זה בסדר היום. אנו עובדים לסעיף על סגני-שרים.

י. בר-יהודה:

בעניין זה ערעתי בכנסת הראשונה על מקרים קונקרטיים, ואחרי שכל עירעורי נתקבלו - לא נעשה כלום בעניין זה.

סגן-השר מופיע בפנינו בתור אדם המייצג את השר, בא-כח הממשלה, או השלטון המבצע. הוא איננו יכול להיות אפסא גם נציג אותו חלק שהוא הצד שכנגד של הממשלה במקרה זה. לסגן-השר, כמו לשר, יש כטובן זכות הצבעה, כי השרים אינם עוזבים את הכנסת כשהם נבחרים לשרים, אלא נשארים בה.

מכחינה זאת אין סגן-השר יכול להיות חבר בוועדה, ולא כל שכן יושב-ראש ועדה.

ח. רובינ:

ברצוני לדבר על תולדות העניין. העניין הזה זכה להסכמה מלאה בוועדת החוקה, שאליה הובא. הוחלט להודיע על כך לוועדת הכנסת.

לברפנו של העניין אני רוצה להוסיף שבחוק כתוב סגן-השר מייצג את השר שלו בכנסת ובמשרד. כאשר הוא מופיע בכנסת, הוא מופיע בשם השר, ולכן איננו יכול להופיע גם בשם הכנסת. אין הוא יכול להפוך את עורו ולהופיע בפני אותה ועדה פעם בשם השר ופעם בשם הכנסת.

ב. אזניה:

השאלה היא של קונסטיטוציות של סגנות-שר עם פעילותו בתוך הכנסת. אי-אפשר לשלול ממנו את הפעולה הרגילה של חבר כנסת, שהיא: השתתפות בוועדות. לדעתי אין כל זכות ואין צורך לשלול מסגן-שר את זכותו להיות חבר בוועדות. מתקבל על דעתי שאין הוא יכול להופיע באותה ועדה בתור נציג השר. כל עוד אינו מערוב את הפונקציות של חבר הכנסת עם אלו של חבר השרות המבצעת - יכול הוא להיות חבר הוועדות. השר מגלם את השרות המבצעת שאינה יכולה למלא את הפונקציות של רשות מחוקקת. סגן-השר לעומת זאת אינו מגלם את השרות המבצעת, ולכן יכול הוא להשתתף בוועדות.

ט. אונג:

לי נראה שחשוב קודם כל להגדיר בדיוק מה הוא "סגן-שר". כתוב בסגן-שר רק מייצג את השר, ולא שהוא רשות מבצעת.

י. ספירא:

אמרת כבר שאין חוק האוסר על שר להיות חבר ועדה, לא כל שכן סגן-שר. אולם זהו עניין של נוהג. טובת העניין מחייבת סגן-שר לא יהיה חבר ועדה. גם שר איננו תמיד בא-כח של הממשלה, ובכל זאת אין הוא חבר ועדה. פשוט אצלנו הפרדת מסכננות שלטון, אבל מידת-מה של הפרדה ישנה. רצוני לסגן-שר לא יהיה חבר ועדה.

י. בבה:

אצלנו אין סגן-שר פרלמנטרי כמו שיש למשל באנגליה. אצלנו ברור שזוהי רשות מבצעת. אין להסתמך על נוהגים ישנים רעים ששינו אותם, כמו תקדימים מימי טועמת השרינה הזמנית. הרי ששנים כך שינו אותם, כי לא היו טובים. אסור שיהיה כאן עירוב-תחומים, ומתי מדבר חבר הכנסת בתור חבר הכנסת, ומתי הוא מתחיל לדבר בתור סגן-שר. לכן אני מציע לקבל את דעתו של חבר הכנסת בר-יהודה.

ד. ספר:
האם השאלה העיקרית היא אם לסגן-סר מותר להיות חבר ועדה, או השאלה העיקרית היא מה הוא סגן-סר? יש ספקות בנוגע למוטג "סגן-סר", ולכן אני מחדש את ההצעה להעביר זאת לוועדת חוקה, חק ומספט, ואני מבקש להצביע את הצעתי.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
זוהי בעיה של תקנון, לוועדת החוקה תחזיר לנו את הענין. אין ספלט לוועדה הזאת מלהכריע בטאלה.

פ. דנון:
נדמה לי שדיברתי על נושא זה במליאת הכנסת, צריך לבדוק את הדבר. צריך גם לבדוק אם על-ידי מה שהוחלט בוועדת החוקה כבר גוצר תקדים.

החוק שנחקבל בזמנו בקטר לסגן-סר אומר: "סגן-סר יפעל במשרד ובכנסת בשם חבר ממסלה שמינה אותו במסגרת הענינים שהוקצו והמסכויות שהוענקו לו על-ידי חבר המסלה. מינוי של סגן-סר לא יבצע טאחריותו של חבר ממסלה לפעולות משרדו, ולא מחלקו באחריות מסותפת של המסלה". ברור זסגן-סר אינו אדם עצמאי אלא פועל לפי הוראות הסר. הוא גם אינו אחראי לבית, אלא הסר אחראי לבית.

אינני חושב שאפשר לבסס את המקפתו של חבר הכנסת בר-יהודה על התיאסוריה של הפרדת הרשויות. אם כך היה הדבר - הרי לא היו הסרים יכולים להצביע, ואנו יודעים שאלמלא קולותיהם של הסרים לא היתה סקבלת המסלה הנוכחית, למשל, רוב. אולם בכל זאת הקו הוא קו של הפרדת הרשויות. לכן אני חושב שלא רצוי שסגן-סר יהיה חבר ועדה, ובנדאי שלא יוטב-ראט ועדה, ואולי דוקא מטום שהוא קטורכל-כך להוראות הסר. אני הייתי מציע לא לבסס זאת על הסעבה של הפרדת הרשויות, אלא על כך שאין זה רצוי.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
ראשית אני מצביע את הצעתו של חבר הכנסת ספר, על העברת הענין לוועדת החוקה.

ה צ ב ע ה

- בעד ההצעה להעביר לוועדת החוקה - 6
- נגד - 7

ועדת הכנסת ממשיכה לשפול בשאלה

היו"ר ד. בר-רב-האי:
ישנן אפוא שתי הצעות, האחת סול הסניה. הצעה אחת האוסרת שאפשר שסגן-סר יהיה חבר ועדה, והאחת הטוללת דעה זאת.

ג. אזניה:
אני מבקש לדחות את ההצעה בענין זה לישיבה הקרובה.

י. בר-יהודה:
אני מציע שהישיבה הקרובה תהיה סחר בבוקר.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
אני מתנגד לזה. חבר הכנסת וההפטיג שהוצע למסרת סגן-סר - ואין זה סוד - יצבל להיבחר בינתיים ליוטב-ראט ועדת החוקה, ואם תתקבל ההצעה שאין הוא ראוי לכהן בשתי המטרות - יצטרך לוותר על אחת מהן. אין זה פוגע במאומה בחבר הכנסת וההפטיג.

אנו עובדים לדיון בסעיף הסני שהציע חבר הכנסת בר-יהודה, בקטר להצעות החוקים שהמטטלה החדשה מניחה על טולחן הכנסת הסניה.

י. בר-יהודה:
אני מציע שהחוקים טעברו את הקריאה הראשונה בכנסת הראשונה, ייחטבו בכנסת הסניה כאילו עברו כבר את הקריאה הראשונה, באופן כזה נחסוך בזמן ונעביר את החוקים האלה יטר לוועדה, יש כאן טורה של חוקים שהועדות יטבו ודנו בהם חדשים דבים, נדמה לי שהסדר שאני מציע מכטיח גם את זכותם המלאה של

ישיבת ועדת הכנסת
5.11.1951

י. בר-יהודה:

חברי הכנסת להביא כל הצעה שהם רוצים, ומצד שני, לא הולך זמן רב כל-כך לאיבוד.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אני שותף למטרה, אבל הדרך אינה נראית לי. אני חושב שענין זה של היסכון בזמן יכול להעשות רק על-ידי הסכם ג'נטלמני בין הסיעות, אולם אי-אפשר לחייב אותו. 7/8 של הישיבות, סדר-יומן נקבע על-ידי המטילה. על-ידי קביעת סדר-היום היא תקדים חוקים הנראים לה חשובים יותר. בכדי לזרז את הויכוח בחוקים שכבר עברו קריאה ראשונה בכנסת הראשונה, יכול כל אחד מהחברים למעט בדיבור, אבל אי-אפשר לחייב חברים לא להביע את דעתם.

פ. רוזן:

אני מתנגד למה שאמר חבר הכנסת בר-יהודה אי-אפשר להסדיר דבר זה בתקנון. הכלל המקובל בעולם שעם גמר תקופת כהונתו של הפרלמנט, החוקים שנשארו נחשבים כמתים. לעת-עתה עלינו לקבל את דעתו של היו"ר. המטילה קובעת את סדר-היום, ואם מראה למשל שהמטילה לא הביאה חוק שנראה לי כחשוב, אני אומר אני, בתור הצעה לסדר-היום. אני חושב לעשות כך עם חוק האזרחות. אולם אין דרך אחרת.

ז. שפר:

אני מצטרף לדברי חבר הכנסת בר-יהודה על החטא הפרוצידורה של הדיונים באותם החוקים שכבר עברו קריאה ראשונה, אף-על-פי שאין זה מחייב את הכנסת השנייה מבחינה פורמלית. אולם אינני חושב שאפשר לקבוע דברים כאלה בסיטונות. אני מציע להוסיף תיקון להצעתו של חבר הכנסת בר-יהודה, ואז אוכל לקבל אותה. התיקון הוא שכל הצעת חוק שעברה כבר קריאה ראשונה - לא בסיטונות, אלא כל חוק שנפרד - אפשר לראות את 'עצם הנחתם על שולחן הכנסת כקריאה ראשונה.

תיקון שני שאני רוצה להכניס הוא, שחבר כנסת או טיעה טיט להם הצעות בענין החוקים הללו, יביאו אותן לוועדה המתאימה, ולא יטר לכנסת בתור הסתייגות.

י. בר-יהודה:

אני מסכים לתיקון השני, כי זה בעצם מה שאני רוצה.

ח. רובין:

ישנם שני דברים מוסכמים: א. לעשות הכל בכדי לחסוך בזמן, וזוהי גם שאלה של כבוד לכנסת; ב. אי-אפשר לכפות על המטילה לדון בחוק שאיננה רוצה בו. המטילה יכולה תמיד לקחת בחזרה חוק שהכניסה פעם.

אני מציע שכל חוק שלמטילה אין התנגדות עליו ועבר קריאה ראשונה, כאילו עבר קריאה ראשונה בכנסת השנייה, סתוך הנתה שהמטילה לקחה בחזרה את כל החוקים שהתחרטה עליהם.

כל חוק שעבר קריאה ראשונה והביע לוועדה, הועדה תעסוק בו לפי הכנתה. ועדת הכנסת איננה צריכה לקבוע שום דבר בענין זה.

השאלה היא: מה בקשר לחוקים שנדונו בוועדות מסודרות? אני מציע להקים מחדש את הוועדות המסודרות, והן יחליטו אם ממשיכים לטפל בחוקים אלה הלאה.

בענין חוקים המוכנים לקריאה שניה לכנסת - והם שנים: חוק האזרחות וחוק שרות הבטחון (תיקון) - לא הציעה אותם המטילה טוב, וענין זה איננו אקטואלי. מי שמעונין בחוקים כאלה, אין לו ברירה אלא להביע הצעה חדשה.

ח. לנדו:

מאחר שהוכרעה בעית אי-הרציפות אני חושב שנפתרה הבעיה. מדובר עכשיו בהצעת תיקון לגבי חסכון בזמן. יש לי הרגש שלא נוכל להתקדם הרבה בדרך של קבלת כלל שהקריאה הראשונה מהכנסת הראשונה תחייב. היו מקרים בכנסת הראשונה שלא התקיימה קריאה שנייה על חוקים קטנים שהיתה הסכמה סלמפרע על כך מפאת הדחיפות של החוק. אני מציע שלגבי חוקים מסויימים יוטב גם

ח. לנדוי:

קריאה ראשונה,

כגון הסכם דומה שלא תהיה עליהם/ בעיקר לגבי חוקים שאינם חוקים פוליטיים, ל אמ נלך בדרך של ביטול הקריאה הראשונה - תהיה זאת פגיעה בכנסת. למה לקפח את זכותו של חבר הכנסת אם הוא רוצה להביע את דעתו בענין מסויים, כשעה שלטמטלה מסאירים את היתרון להציע מה שהיא רוצה?

לכן הצעתי היא שיבולה להיות הסכמה הדדית שלגבי חוק מסויים לא תהיה קריאה ראשונה.

ט. ככה:

בענין כזה יש רק להידבר. היסכון בזמן נוגע בעיקר לועדה. כל הענין הוא רק שאלה של רצון טוב, ואין כאן שום מקום להחלטות.

פ. רנזוי:

אני מציע עכשיו להטיא על הטיעות להודיע חוד 24 שעות אם הן מסכימות לביטול הקריאה הראשונה בשני החוקים: חוק ההגירה וחוק הערבות לטשכנתאות הטובחים כעת על שולחן הכנסת.

בנוגע לשאלה העקרונית, אני חושב שאפשר להסדיר אותה בתקנון, אבל כל עוד אין תקנון - אפשר לסדר זאת על-ידי הידברות.

ח. רנזוי:

אנני העליצו את הצעתם מתוך הנחה שכולם יקבלו אותה. אין אני מעלה הצעה זו אם יטבו אחרי המתנגד לה. הצעתי היא: כל חוק שעבר את הקריאה הראשונה בכנסת הראשונה, כאילו עבר את הקריאה הראשונה בכנסת החוקים שלא הונחו על השולחן על-ידי המטילה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

ישנן כמה הנחות מוסכמות: א. אי-רציפות; ב. את סדר-היום קובעת מטילה המטילה; ג. סיום הוויכוח תלוי רק ברצונו של הבית.

מחר בבוקר יודיעו לנו הטיעות על החלטתן בדבר הצעתו של חבר הכנסת רנזוי.

ח. לנדוי:

אני מבקש רק לציין שזה לא יטמט תקדים בכנסת.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

ברור שלא.

הישיבה הבאה ביום ג' הבא בשעה 8.30 בבוקר.

הישיבה סגורה.

(הישיבה נועלה בשעה 10.45).